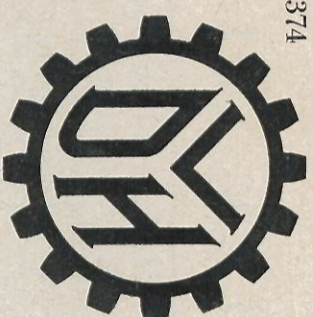

F. Heerink

ELKE OVERREKENING MET BESTAANDE „VAN DER HEEM-PERSONEN“ IS TOEVALLIG

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGGAAN VAN VAN DER HEEM N.V. · DEN HAAG · HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Amortisatiefabriek N.V.

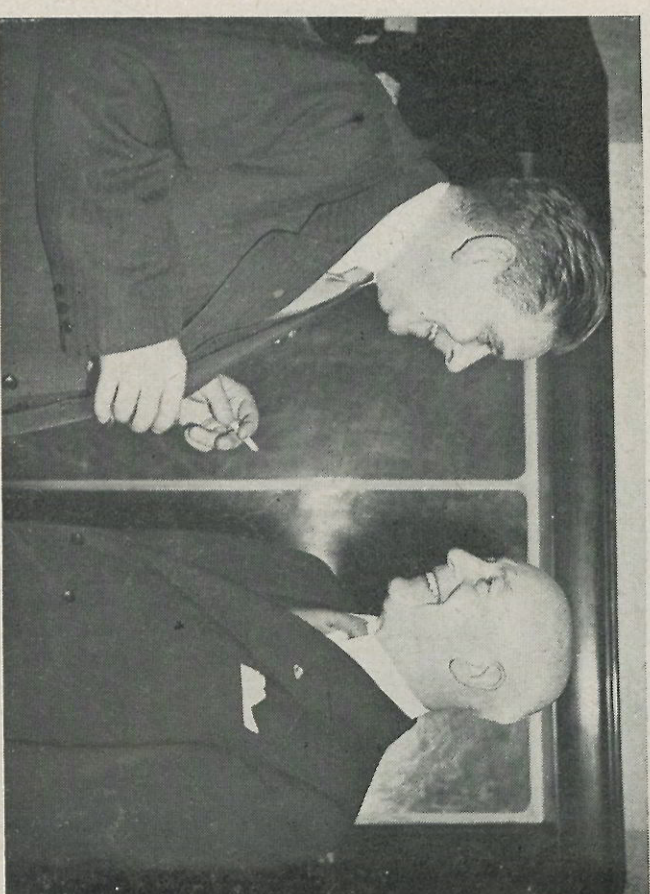
Vijf- en -tuintigjarige zaken- en vriendschapsband

Garne voeg ik bij de vele felicitaties, die op deze dag zeker aan onze president-commissaris zullen worden aangeboden, de mijne.

Bij dit gedenkwaardig jubileum gaan mijn gedachten onwillekeurig terug naar het begin van onze relatie.

Nog zie ik mij op die befaamde Zaterdagochtend naar Rotterdam gaan met een radio-toestelletje onder de arm, waar ik ten kantore van Stokvis werd ontvangen door de heer Erwich, die het aanstonds de moeite waard bleek te vinden de heer Van Randwijk te betrekken in ons gesprek in een wachtkamerijf. Het was mij toen nog niet bekend, dat een Zaterdag voor dergelijke bezoeken weinig geschikt is. Had men mij toen afgewezen, dan was waarschijnlijk de relatie met Stokvis en de heer Van Randwijk nooit tot stand gekomen.

Natuurlijk zou het te ver voeren indien ik zou proberen op deze plaats alle belangrijke gebeurtenissen van de afgelopen 25 jaren te memoreren. Een ding is echter zeker: Het was de heer Van Randwijk die in zee ging met de toenmalige firma Van der Heem en Bloemsma en ik bewonder zijn moed

DE HEER J. VAN RANDWIJK, zilveren president-commissaris, viert als zodanig een zeldzaam jubileum. De heren L. W. van der Heem, directeur-fabrikant (links) en J. van Randwijk, directeur-vertkoper (rechts), wier zakelijke en vriendschapsbanden nauw zijn verweven, hebben reden tot verheugenis over de tot heden behaalde resultaten.

en inzicht om dat te doen met een firma, die in die tijd nog nauwelijks berekens had.

Ik verscheen als vertegenwoordiger ener firma, welke nog uitsluitend besichte over mensen, die ijverig waren en van goeden wille, maar meer praktisch niet.

Gelukkig evenwel deelde de jubilaris van vandaag weldra in ons laaiend enthousiasme, hetgeen er onder meer toe leidde, dat na korte tijd de sedertdien beroemd geworden KY in de handel werd gebracht.

Uit deze stap vloeyde op zijn beurt het besluit voort met een „echte“ fabriek te beginnen.

Maar ja! Weliswaar waren de bouwplannen er, doch alle begin is moeilijk en... er was geen geld! Pogingen door middel van advertenties een geschikte ruimte te huren, leidden niet tot het gewenste resultaat.

Het was toen de heer Van Randwijk, die het nog éénmaal wilde proberen en inderdaát: dank zij deze stap gelukte

Tijdens de reis in 1947 van de heren L. W. van der Heem (links) en J. van Randwijk (rechts) naar Indonesië werd de Javastaal-Stokvis N.V. te Djakarta opgericht.

het V.D.H.-tje

onder redactie van Carel Niermeier, Afdeling Publiciteit Van der Heem N.V., Maanweg 256, s-Gravenhage, telefoon 723820, toetsel 338.

Het adres, waar Uw bijdragen voor dit blad, oplage 3000 exemplaren, zo van harte welkom zijn.

Aan dit nummer werkten mede: mej. Smit, de heren Glansen, Coomans, L. W. van der Heem, de Jong, van Kleef, Koopman, ds van Luttervelt, mr Oosterhof, Oosthoek, dr Scheurer, Steevens, van Vliet en Vroklage, de Personeelsafdelingen, de Ideeëncommissie en Stokvis ald. Publiciteit.

het de beschikking te krijgen over een fabriekspand in de ons later zo vertrouwd geworden Stortrekekerstraat.

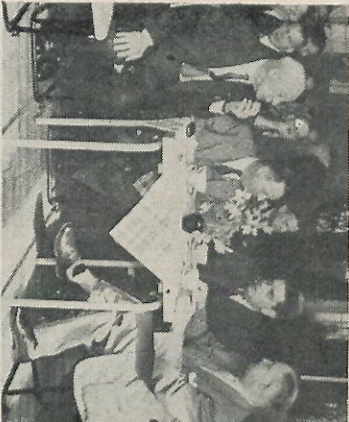
De firma beschikte niet over voldoende geldmiddelen om de uitvoering der gevormde plannen te financieren. (Zie verder pag. 4 onderaan.)

HONDERDDUIZEND RIJWIELEN SOLEX

Honderd genodigden zijn 14 April j.l. getuige geweest van het gereedkomen van het honderd-duizendste Rijwiel Solex.

Was een opgewekt gezelschap: er was dan ook reden om een tikkelige in feeststemming te zijn. Onze bijrijdende Nederhand is niet gering geweest en..... zal nog indrukwekkender worden.

De dinerie op de noorse tij.

De heer J. van der Heem begroette die zonnige morgen in de met vele bloemen en planten versierde cantine van de Enaf de gasten: de directie van Stokvis, vertegenwoordigers van enkele Ministeries en van het Gemeentebestuur van 's-Gravenhage, de Pers, verkeersorganisaties en de Kernvoorzitters van de Enaf, Maanweg en Utrecht.

In zijn toespraak belichte onze directeur het feit, dat wij met de Solex het principe van de constructeurs van rijwielen-nach-hulp-motor trouw zijn gebleven. Wij hebben er geen ingewikkeld te bedienende verkeerspaniek-zaaier van gemaakt.

100.000ste Solex op de band.

Nadat inmiddels een claxon aankondigde, dat de 100.000ste Solex op de band moest worden geplaatst en zulks door de heer Brakman onder geflits van fotolampen was geschied, sprak de heer E. F. Erikszon, directeur van de Solex Verkooporganisatie voor de Benelux en voorzitter van de R.A.I.

Uitvoerig belichte hij de economische aspecten van de bromfiets. Alle gasten waren vervolgens ooggetuige van het gereedkomen van de „feestfiets“.

De heer L. W. van der Heem droeg in een humoristisch speechje en onder langdurig applaus de 99.999ste, de 100.000ste en de 100.001ste Solex over aan de Van der Heemse winnaars van de Solex-loterij. Vooral de heer Ruyet (Utrecht) was van de verrassing schier ondersteeboven, drukte iedereen die hem hebben wilde, de hand en vertelde dat dit geschenk van de directie van Van der Heem N.V. precies een week vóór zijn 27-jarig huwelijksfeest kwam. Voortaan gaat het echtpaar Ruyet brommend door het leven.

In een voortreffelijke toespraak bedankte Kernvoorzitter Enaf, de heer Evers, de Directie voor haar geste, sprak warme woorden over de vele sociale voorzieningen voor het personeel en gewaagde van warme gevoelens, die meer betekenen dan alleen de verhouding werkgever-werknemer, ten gevolge van de diep-menselijke visie van de Directie in het personeelsbeleid voortdurend tot uitdrukking gebracht.

De oprechte, sympathieke woorden van de heer Evers ontholte een lichte hijval. Na enige tijd genoechlijk bij elkaar te hebben vertoefd, kwam het einde van de viering van de mijlpaal in de geschiedenis van de Nederlandse Solexfabriek.

KIJK en VERGELIJK

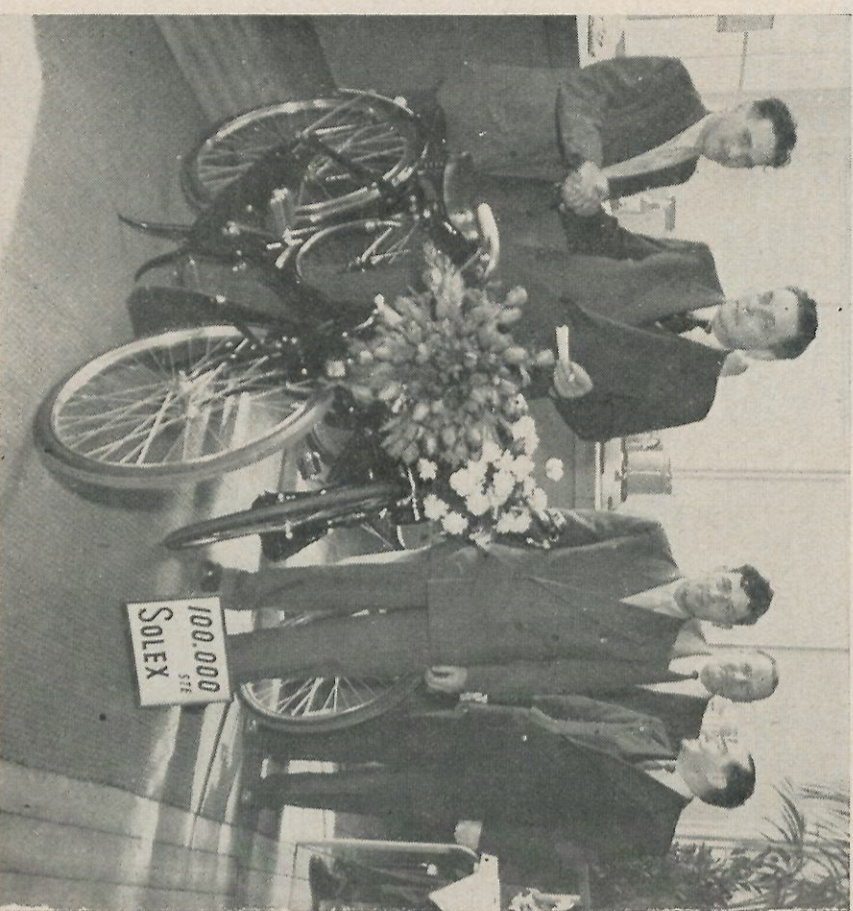
De (meeste) mannen hebben een hekel aan de schoonmaak en toch zullen zij door hun vrouwen geraadpleegd worden, als het er om gaat nieuwe dingen aan te schaffen.

Alles wat het in de donkere dagen van December nog wel dééd, vertoont, nu er feller licht in de kamers komt, medogenloos zijn kale, versleten plekken. En wanneer dan de gehele inventaris van Uw huis wordt geklopt, gelucht, gewassen en geïnspeteerd, dan ontdekt Uw vrouw veel dat aanvulling of vernieuwing nodig heeft.

Van Uw huishoudkas worden in deze tijd wonderen gevaagd. Er wordt door Uw vrouw en U gerekend, gewikt en gewogen. Dan gaat U naar de winkel. U gaat eerst eens kijken en vergelijken. En als U dat doet, overtuigt U dan ook of het Nederlandse product in prijs en kwaliteit evenwaardig is aan het buitenlandse fabriekaat.

De conclusie? Wel, als U hebt geteekend en vergeleken, dan geeft U als U dat op grond van prijs en kwaliteit kunt doen, de voorkeur aan het Nederlands fabriekaat. Dat is de overtuiging van de

VERENIGING „NEDERLANDS FABRIKAAU“

De drie prijswinnaars.

Wat willen die moderne Kunstenaars?

Telegrammen

VAN: VANDERHEEM-HOLLAND
AAN: SOLEX-NEULLY SUR SEINE-FRANKRIJK.

De bonderdruizendste Hollandse Solex heeft als eerste daad na zijn geboorte op 14 April 1954 de eer zijn bonderdruizendste Franse collega hartelijk te feliciteren en hem een lang en gelukkig leven toe te wensen.

VAN DER HEEM

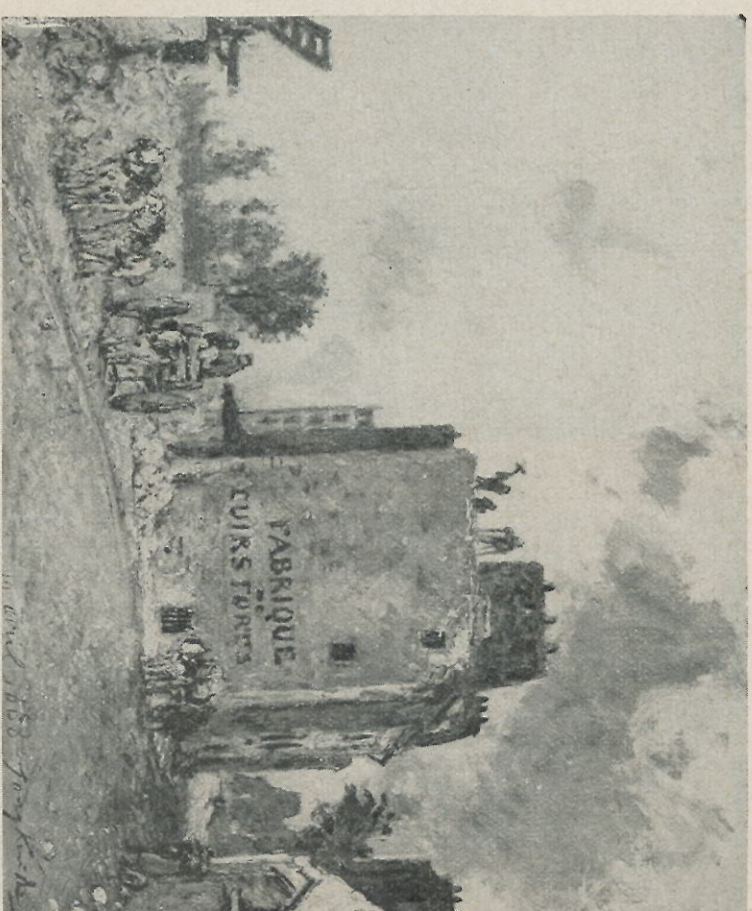
*
VAN: SOLEX-NEULLY SUR SEINE-FRANKRIJK
AAN: VANDERHEEM-HOLLAND

Zijn verbeeld onze welgemeende gelukwensen te zenden bij de geboorte van de bonderdruizendste Hollandse Solex. Moge er nog vele geboorten volgen.

SOLEX
(Deze telegrammen werden gewisseld op 14 April 11.).

Wat willen die moderne kunstenaars?

U wilt natuurlijk reeds lang, dat de tijd voorbij is waarin men voor het bezoeken van een museum zijn beste pak aandeed, of zoals in sommige landen gebruikelijk was, zijn hoge hoed opzette.

U wilt natuurlijk ook, dat de musea gemeenschappelijk eigendom zijn, dus ook van U die door Uw belastingen deze instellingen steunt.

Toch zijn er nog, die menen dat de musea gebouwen zijn, waar men zeer geleerd voor moet zijn om er in rond te wandelen en dat men er fluisterend en geheimzinnig moet spreken.

Maar ook al behoort U niet tot deze laatste groep, toch heeft U bij het zien van schilderijen U wel eens afgevraagd: „Wat bedoelen die kunstenaars nu eigenlijk?“, of U heeft gezegd: „Dat is niets voor mij, dat begrijp ik toch niet, het lijkt niet meer op de natuur.“

Over deze moeilijkheden, die zich vooral voordoen bij het zien van moderne kunst, willen wij graag eens met U praten in een cursus die speciaal voor het personeel van Van der Heem gehouden zal worden. In deze cursus zullen wij zowel de oudere als de moderne schildersrollen behandelen en aantonen, dat er een logische ontwikkeling te bespeuren valt naar het moderne kunstwerk.

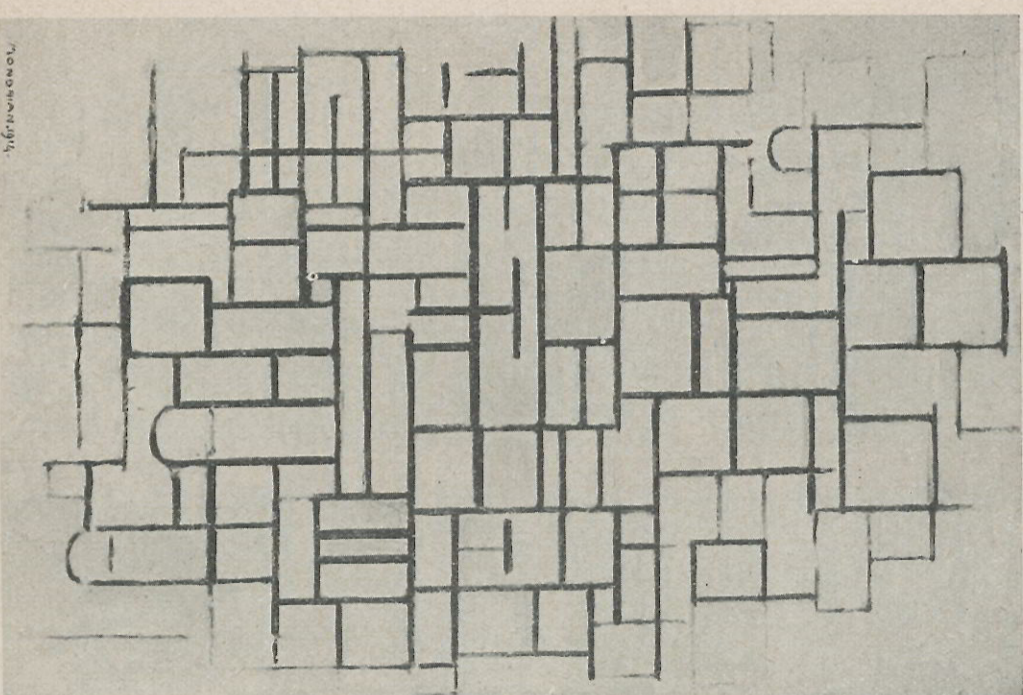
Wilt U enkele namen van kunstenaars van wie werk in het museum te zien is en die wij zullen bespreken: Israëls, Maris, Bosboom, Jongkind, Toorop, Van Gogh, Mondriaan, Ouborg.

Wij zullen tevens bekijken hoe een kunstwerk tot stand komt en met welke middelen de kunstenaar werkt, wat hij met deze middelen kan doen en wat lijnen, vormen en kleuren eigenlijk zijn.

Dat de twee schilderijen die wij hierbij afbeelden, niet zo ver van elkaar afstaan als op het eerste gezicht lijkt, hopen wij U op het einde der cursus duidelijk gemaakt te hebben.

HARRY VERBURG,
Hoofd Pædagogische Afdeling
v.h. Gemeentemuseum van
's-Gravenhage

Vier cursusevenenden zullen op Woensdagavonden binnenkort beginnen. De eerste op 7 o.50 totaai. Aanmelden bij de afd. Soc. Zaken of bij Kernleden.

Mijnheer Leo, COMMISSARIS VAN STOKVIS N.V.

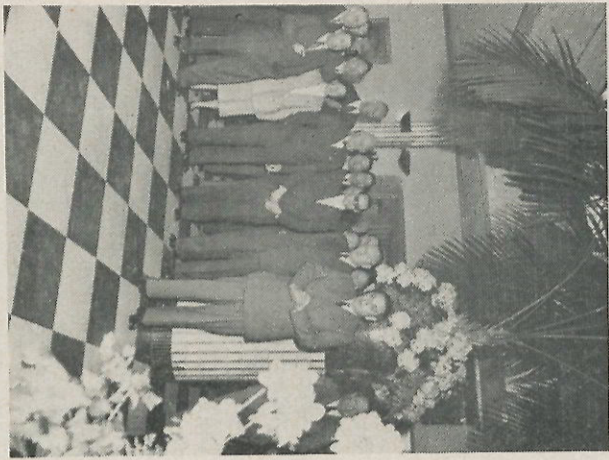
EEN VAN DE GRONDLEGERS van de thans grootste Haase industrie is de heer L. W. van der Heem. Onze oudste directeur, vandaar benoemd tot commissaris van de Verkoopmaatschappij R.S. Stokvis en Zonen N.V., heeft het bewijs geleverd, dat durf — naast kennis en enthousiasme — het element is, waardoor een mens in het leven kan slagen.

Durf, want er is rijp beraad voor nodig geweest het Intenantschap vaarwel te zeggen voor de voor velen in 1926 dithuize toekomst van de radio.

Mijnheer Leo is de man, die in het begin al spoedig zag, dat die klantjes zo te hooi en te gras geen reële basis voor de toekomst konden geven. Hij ondernam met een radiotoestel onder de arm de pelgrimstocht naar Stokvis, waaruit een proeiofder voortvloemde.

Hij was de man, die na de vreugde over het verkrijgen van de eerste grote opdracht tot levering van 309 toestellen binnen zes maanden, 25 jongens, kersvers van de ambachtsschool, aannamen en een merkwaardige cursus in het bouwen van radiotoestellen gaf; de man ook, die later de stofzuiger in productie nam en daardoor de seizoenspijken in de productie wist te nivelleren. Liefde voor het werk en het vermogen, die liepde op zoveel mogelijk mensen over te dragen zijn de redenen, waaraan mijnheer Leo zegt zijn succes te danken te hebben.

„En aan het feit, dat één ons geluk in het leven vaak van meer belang is, dan een pond verstand”. Voor wie leren wil is de les, dat deze carrière stoelt op de combinatie „mijn hobby is mijn werk”. De heer L. W. van der Heem acht de handel tekort gedaan in waardering. Zonder fabriekanten geen handel, maar zonder verkoop evengoed geen fabriekanten.

OOM LEO had plezier in de geslaagde krijgslist, voor neef Jan opgezet met de moeder van mijnheer Jan, mevrouw Van der Heem (foto links).
MIJNHEER LEO: „Val niet flauw, de dokter (van Werkum) staat naast me.” V.l.n.r. de heren L. W. van der Heem, drs v. Luttervelt, Niernieter, De Boer, Van Randwijk, Van Bel, mej. Colijn en de heer Wezenaar.

Oom Leo, welkom bij Stokvis!

TOT MIJN SPIJT heeft iemand mij gevraagd in dit blad iets te schrijven, over het feit, dat de heer L. W. van der Heem tot commissaris bij R.S. Stokvis en Zonen N.V. is benoemd.

Tot mijn spijt is dat gevraagd; ik had het liever geheel eigener beweging en spontaan willen doen.

Ik ben er minstens even blij om, als hij. Van der Heem en Stokvis werken nauwelijks samen. Zij willen van die samenwerking gebruik maken in hun bedrijven en zij willen die verbondenheid aan de buitenwereld tonen. Zij zijn trots op die samenwerking.

Sinds een kwart eeuw is Stokvis in het bestuur van Van der Heem vertergenwoordigd. De zaak Van der Heem is in die periode belangrijk gegroeid en is nu ruimstreeks volwassen. En reeds nu dien hoopde te bet volkomen verantwoord, dat Van der Heem in het bestuur van Stokvis zitting neemt.

De nieuw benoemde commissaris is een man van grote energie en fantasie. Gedurende de oorlogsjaren was hij bij Stokvis mededirecteur. Hij kent onze zaak en zij neemt 'n grote plaats in zijn hart in.

Namens de leiding en namens die hele grote Stokvisfamilie wens ik hem van harte geluk bij zijn weder-intreden in de Stokvis gelideten.

Hij is daar oprecht welkom.

Dat deze benoeming is geschikt op de dag, waarop ik het voorrecht heb 25 jaar aan Van der Heem N.V. verbonden te zijn, zou men geneigd zijn toevul te noemen, mis men deze naam toekent aan een orde, die men niet kent.

Leo, dat Stokvis nog vele jaren van jouw adrienzaen mag profiteren en, heel onbescheiden, dat ik dat mag ervaren.

J. VAN RANDWIJK.
1 Mei 1954.

Ook Uw huisgenoten

De Directie van Van der Heem N.V. stelt er prijs op, dat een personeelsorgaan wordt uitgegeven.

Waarom?
Om de — zo noodzakelijke — band tussen alle medewerkers te verstevigen. Dat geschiedt op de manieren, die U in elk nummer ziet toegepast: het vernemen van jubilarissen, van nieuwkomers, van allerlei mededelingen, door humor uit ons bedrijf, enz.

Ook het geven van korte reportages over de werkzaamheden van een bepaalde afdeling of persoon draagt bij tot vernederding van de kennis van ons bedrijf en ..... de waardering voor elkaars werk.

Daarom is het zo plezierig, dat velen bereid worden gevonden een bijdrage te leveren.

Eén stukje in de band, die ons bindt, wordt wel eens uit het oog verloren. Dat is de band met de huisgenoten van de werkers uit het Van der Heemse Huis. Daarom: laat Uw huisgenoten „het V.D.H.-tje” ook lezen.

Nog liever: laten zij ook eens een bijdrage leveren. Die wordt van harte begroot door De Redactie.

D. VERWEY en echtgenote
Afd.: G. 4090.

De oudste band...

De oudste band tussen de heren Van Randwijk en Van der Heem vond de bekroning in de eerste opdracht van Stokvis tot levering van radiotoestellen uit onze fabriek. Die order ziet U hiernaast.

Het moet, behalve onze directie, ook de jubilerende president-commissaris met gerechtvaardigde trots vervullen, dat Van der Heem N.V. in 27 jaar zo is gegroeid.

Om antwoord te krijgen op de vraag „Hoe wordt men president-commissaris, directeur, acteur, voetballer, commissaris van vele ondernemingen, enz., enz.” hebben wij de heer Van Randwijk thuis opgezocht.

Thuis: een eenvoudige villa met vriendelijke glas-in-lood-ramen, gelegen aan een drukke verkeersweg in Dordrecht. Een klein bord boven de erker vertelt, dat hier de vice-consul van Zweden woont, een eervolle benoeming voortgevoerd uit de vele contacten met dat land. Een druk op de bel en de gastheer doet zelf open.

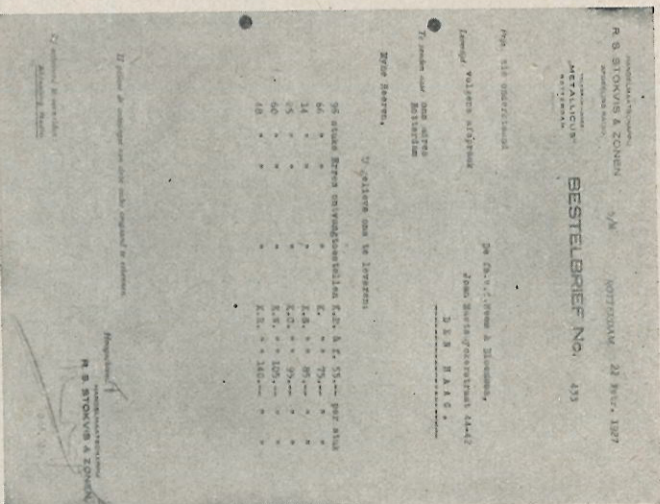
De heer Van Randwijk is een goet liefhebber van de zon. Daarom geschiedt het praatje in de tuin, in de zon, op de rustbank (verjaarsgeschenk van zijn dochter, mevrouw mr. Henry).

„Over de band tussen Van der Heem als fabrikant en Stokvis als verkooporganisatie zullen jullie wel genoeg weten.” De heer Van Randwijk lacht, als wij hem vragen hoe hij tot directeur van een handelduis met drie en twintig honderd employés en president-commissaris van een fabriek met meer dan tweeduizend werknemers is opgeklimmen.

„Heel in het kort: na enkele kantoorbaantjes kwam ik als aankomend be-dienende bij Stokvis. Door omstandigheden (de heer Van Randwijk zal bedoelen: door heel hard en met liefde werken. Red.) werd ik na een paar jaar chef van de toen nog onbetekende afdeling gereedschappen. Die afdeling is met de bloei van Stokvis in belangrijkheid toegelopen. Mijn benoeming tot onder-directeur, later tot directeur volgde.

In 1927, bij het eerste bezoek van de heer L. W. van der Heem, moet ik inhutlet iets hebben gezien in de toekomst van radiotoestellen. Dat gevoel bleek al spoedig juist te zijn: Van der Heem moest uitbreiden en de financiële interesse maakte mij commissaris.

Ik heb diepe bewondering voor de heren Van der Heem, die door durf, initiatief en een schier onbegrensde verkiust zichzelf hebben gemaakt tot wat zij nu zijn. Daarmede tevens door de geschapen werkgelegenheid onder de Nederlanders, die in de omnisbare industrialisatie een groot aandeel hebben gehad.” Uit het gesprek blijkt een enorme waardering en genegenheid met name voor onze oudste directeur.

„Zijn integriteit maakte, dat hij in de benarde oorlogsjaren tot directeur van Stokvis werd benoemd. Het is voor de directie van Stokvis verheugend, mijnheer Leo met ingang van 1 Mei tot commissaris van onze zaak benoemd te zien. Hiemede wordt tevens de nauwe samenwerking tussen onze ondernemingen naar buiten geaccentueerd.”

Over het advies, hoe te handelen om een functie als die van de heer Van Randwijk te betrekken, zegt hij: „Zorgen dat je niet te veel in de gaten loopt, naast hard werken en liefde voor je taak hebben: wat je presteert en ge-presteerd hebt, daar komt het op aan.”

Onze president-commissaris verstaat de kunst van het kiezen van medewerkers, waardoor hij weet, dat hij ook de

... en de jongste band

Ook namens mijn vrouw bedank ik Directie, Chefs en collegas van harte voor de mooie cadeau's, die wij bij ons huwelijks belegen.

*
Mede namens mijn echtgenoot dank ik de Directie, Chefs en collegas voor de cadeau's en belangstelling bij mijn huwelijks onder-vonden.

C. v. d. Voort-Bijns, vld. Montage.

„Inter Amicos”, het Dordtse amateur (!) toneelgezelschap voerde eergisteravond voor de Van der Heemers het stuk „De Forellenvisser” op. V.l.n.r. de bisschop (J. van Randwijk), de moeder (Jenny Moolenkamp), Nelly (Wilka Sleeuwits) en René (H. C. Helleman)

